

Andreu Valor: «Quan agafe una lletra que no és meua l'exigència i respecte es multipliquen»

'Poemitza't' és el títol del darrer disc del músic de Cocentaina

Al març va editar el CD i DVD d'aniversari, 'Un concert de 10 anys' (Bureo Músiques, 2018), i uns mesos més tard va venir el 'Poemitza't' (Bureo Músiques, 2018). Ara, a més, fa de presentador en un programa de senderisme titulat 'GR7', que s'emetrà per la nova televisió pública valenciana, Àpunt, a partir de la tardor. El cantautor **Andreu Valor** suma onze anys de trajectòria.

En quin moment et trobes com a músic?

En el millor respecte a ahir. En el pitjor respecte a demà. Necessite amb força l'evolució i treballo per ella però els canvis costen molt de formalitzar i l'evolució de la vida cada dia és més veloç, llavors tracte de no perdre el tren de les oportunitats i la vitalitat, però per contra no m'agrada gens haver de viure a aquest ritme i això genera un desequilibri personal que em fa lluitar constantment per sobreviure sense deixar-me d'il·lusionar, sense parar d'aprendre a expressar-me mentre aprenc a viure.

Aprenent a viure...

No entenc la vida i la música amb camins separats, llavors la resposta és un matís personal de com respire. Estic bé, feliç amb els nous projectes que hem presentat aquest 2018, amb una

agenda realment activa, tot i que és complicat superar els 120 concerts del 2017, però té molt bona pinta aquest 2018 i crec que hi ha un salt qualitatiu de les propostes en directes que ens motiven cada concert.

Per què vas decidir fer *Poemitza't*, un disc on musiques poemes?

Perquè porte anys tractant d'aprendre a comunicar-me més solventment. Perquè trobe que és la millor eina possible per aconseguir evolucionant el llenguatge i l'expressió. Perquè tinc esperança en la pau i serà impossible sense el diàleg i les paraules justes. Perquè combatia amb el projecte de cançons pròpies, lletra i música, i després de cinc anys necessitava traure un nou disc, i l'obsessió per acompanyar poemes que em captivaren, amb el màxim respecte i humilitat musical, va vèncer davant un projecte íntegrament propi. Coses de les necessitats humanes personals. Tot i no ser lletres pròpies (exceptuant "Tremolaran els arbres", fet a mitges amb la poeta valenciana Alba Àlvarez) a hores d'ara el sent totalment meu (sentimentalment) i això em fa feliç perquè crec que mai havíem treballat tan bé un projecte, el note més madur i és realment difícil fer un disc de 15 cançons, que no sembla dens i tracte els poemes amb tant de respecte i convicció.

Andreu Valor Foto: Universitat de València

Com vas fer la tria dels poemes?

Treballava amb una idea principal de tractar de vertebrar el territori, els Països Catalans, en un projecte poètic musical i buscava que fos amb un màxim equilibri possible entre home-dona i joves desconeguts i desconegudes i autors i autors clàssics... La barreja és important i la diversitat aconseguida. Evidentment els poemes havien d'elegir-me a mi.

Com has tractat el procés de musicació?

Quan agafe una lletra que no és meua, l'exigència i respecte es multipliquen. Hi ha moltes maneres de musicar els poemes. A mi m'agrada que respecten una estructura melòdica, sense embotir paraules i sense que cada frase sonen diferents de l'altra. Que tinguin certa coherència. Si un poema no l'aconseguisc musicar amb convicció, el recite però no el cante. Convertir un poema en cançó ha de seguir unes pautes el més perfectes possibles en durabilitat dels versos i amb unes frases enllaçades amb sentit, respectant al màxim possible les accentuacions (el més difícil dels reptes) i com he dit amb una harmonia coherent que es reconega dins la cançó. De tota manera, opine amb la boca xicoteta perquè només és la meua manera personal d'entendre una musicació.

Quin vincle tenen música i poesia?

Per mi, tot. Això és la vida com la concebisc. Canten els ocells i els arbres i la pluja. M'alce amb música i em gite amb ella. La poesia és com expresse els sentiments del que sent, pense i vull parlar. Tracte d'aprendre a ser breu [riu]. També hi ha poesia breu. No sé si sé fer cançons per ballar però intente fer-les per sentir. No soc poeta i dubte aspirar a ser-ho pel màxim potencial i admiració que em suposen les i els poetes, però sí que vull cuidar al màxim les paraules amb les capacitats actuals i les que vull arribar a obtenir.

Cantar poesia per mi és tractar de compartir amb la màxima exposició adequada una cançó, que és el sentiment puntual d'un missatge que necessite donar. La importància combinada i la fusió consolidada entre ambdues ha de tractar de ser o tracte que així siga, cada dia més, el resultat final.

La cançó perfecta s'aconsegueix amb quatre fases inapel·lables: la música, la lletra, l'envoltori (arranjament/producció) i la interpretació. Sembla fàcil però és salvatgement difícil. Habitualment és impossible, però almenys, tenint en compte aquesta autoexigència de perfecció, fem el que podem i ens ensenya a avançar amb prudència.

Com seran els propers directes que t'esperen per a aquest estiu?

Treballem amb tres formats inicialment: un d'acústic per a espais i desitjos més minimalistes però que agafa força i dinàmica al llarg del recital; un d'elèctric, que és el màxim representant del disc per la defensa dels arranjaments i sonoritat final, i crec que és el que més força té, i un de simfònic, *Bandautòrium*, que el presentarem en 2016 i l'hem fet unes quaranta vegades, cadascuna amb la banda simfònica de la localitat que visitàvem. És un projecte preciós pel fet de compartir i fer poble amb l'essència màxima de la música al País Valencià com són les societats musicals, i que enguany tenim l'honor de seguir presentant en diversos llocs. Crec que és molt elegant i èpic, m'encisa com es posen les places dels pobles en aquestes actuacions perquè seixanta, setanta o fins a cent músics que ens acompanyen són fills del poble i aquesta popularitat (de poble) m'enamora.

Aquest dissabte 23 de juny actues també amb el Cor de l'Eliana i la seva escoleta...

Sí! Tot i que ja ho teníem bé, sempre seguim treballant i ara hem creat un projecte coral juntament amb el **Cor de l'Eliana** dirigit per Nelo Juste, que s'anomena *Les meues. Les teues. Les nostres cançons*, que combina cançons pròpies i d'altres referents (**Ovidi, Llach, Raimon, Bonet...**), i acompanyat per 70 veus corals arribem a fer un espectacle realment apassionant. Així que m'esperen uns directes variats, intensos però que m'atrauen completament cadascun d'ells.

Andreu Valor Foto: Hector Vanyó i Dani Serrano